Spomienka na doc. Ing. Jozefa Chajdiaka, CSc.
(* 18-03-1952 † 22-10-2019)
Smútočný oznam

A memory of doc. Ing. Jozef Chajdiak, CSc.
(* 18-03-1952 † 22-10-2019)
Obituary

V októbri 2019 sme sa naposledy rozlúčili s jednou z najvýraznejších osobností Slovenskej štatistickej a demografickej spoločnosti (SŠDS), s **doc. Ing. Jozefom Chajdiakom, CSc.** Zomrel vo veku 67 rokov po ťažkej a dlhotrvajúcej chorobe. Posledná rozlúčka sa konala 25. októbra 2019 v Bratislavskom krematóriu.

Niektoré fakty z jeho života

Jozef Chajdiak sa narodil 18.3.1952 v Bratislave. V rokoch 1970 – 1975 študoval na Fakulte riadenia Vysokej školy ekonomickej (FR VŠE) v Bratislave špecializáciu Ekonomicko-matematické výpočty. V rokoch 1975 – 1978 úspešne absolvoval internú vedeckú ašpirantúru na Moskovskom inštitúte riadenia, kde získal vedeckú hodnosť kandidáta ekonomických vied v špecializácii Matematické metódy a použitie výpočtovej techniky v plánovaní a riadení národného hospodárstva a jeho odvetví.

V rokoch 1978 - 2006 pracoval na Katedre štatistiky FR VŠE (teraz Katedre štatistiky Fakulty hospodárskej informatiky Ekonomickej univerzity v Bratislave) ako odborný asistent (1978 - 1984), od roku 1984 ako docent a od roku 2003 ako mimoriadny profesor. V rokoch 1982 až 1990 bol zástupcom vedúceho katedry. V oblasti pedagogickej činnosti viedol rôzne predmety z oblasti štatistických metód a ekonomickej štatistiky: Štatistika, Ekonomická štatistika, Hospodárska štatistika, Ekonomicko-štatistické analýzy a podobne.

V rokoch 2008 - 2018 pracoval ako docent na Ústave manažmentu STU v Bratislave. V roku 1991 založil spoločnosť STATIS a spolupracoval s praxou na riešení úloh z oblasti ekonomických analýz a aplikácie kvantitatívnych metód na podporu rozhodovania. Pracoval hlavne v oblasti finančno-štatistických analýz podnikov, aplikácie štatistických metód v procesoch riadenia kvality a prognózovania ekonomického a demografického vývoja Slovenska resp. nižších územných celkov.

Jozef Chajdiak vstúpil do SŠDS v roku 1980 a zároveň sa stal aj členom Výboru SŠDS. V rokoch 1984 – 2010 zastával funkciu vedeckého tajomníka a v období 2010 – 2014 bol predsedom SŠDS. Významnou mierou prispel k „oživeniu“ činnosť tejto Spoločnosti. Prispel k tomu, že SŠDS aj v súčasnosti aktívne pôsobí na Slovensku. Spolu s kolegom RNDr. Jankom Luhom, CSc. založil v roku 2005 vedecký časopis Forum Statisticum Slovacum (FSS) a bol desať rokov jeho šéfredaktorom. Bol iniciátorom, organizátorom alebo spoluorganizátorom desiatok podujatí a autorom mnohých príspevkov o histórii Spoločnosti. Organizoval resp. spoluorganizoval Slovenskú štatistickú konferenciu, Slovenskú demografickú konferenciu, založil týždňovú školu štatistiky EKOMSTAT (r. 1988), medzinárodný seminár Výpočtová štatistika (r. 1991), konferenciu Pohľady na ekonomiku Slovenska (r. 2002), Prehliadku prác mladých štatistikov a demografov a ďalšie akcie.

Docent Chajdiak bol známy slovenský odborník v oblasti metód na podporu rozhodovania, štatistiky a ekonómie. Je autorom 46 knižných publikácií, 22 skrípt a vyše 400 publikovaných časopiseckých alebo konferenčných príspevkov. Predstavuje priekopníka zavádzania výpočtovej techniky do výučby aj do praxe pri riešení štatistických úloh a ich aplikácií. V slovenských podmienkach organizoval osvojenie systémov SAS a SPSS na sálových počítačoch a systému Statgraphics na osobných počítačoch. Aktívne pracoval na šírení postupov práce s tabuľkovými procesormi (Lotus, SuperCalc, Quattro). Neskôr venoval pozornosť popularizácii riešenia štatistických úloh pomocou funkcií, nástrojov (PivotTable) a doplnkov riešení (Data Analysis) v Exceli (publikácie: Štatistika v Exceli; Štatistické úlohy a ich riešenie v Exceli; Štatistika v Exceli 2007; Štatistika jednoducho v Exceli).

Vo svojej vedecko-výskumnej činnosti sa venoval meraniu a analýze makroekonomických indikátorov hospodárskeho rastu ekonomiky Slovenska, finančným analýzam v podnikoch, aplikácii štatistických a demografických metód v oblasti rozhodovania. Bol až neskutočne aktívny pri vypracovávaní a podávaní rôznych interných grantových projektov a grantov na základe výziev Ministerstva školstva SR. Mnohé jeho projekty boli prijaté a teda bol ich úspešným riešiteľom. K spolupráci na projektoch pozýval aj mnohých svojich spolupracovníkov.

Niekoľko reminiscencií členov SŠDS a kolegov na Jozefa Chajdiaka

Docent Chajdiak patrí medzi osobnosti, ktoré značnou mierou prispeli k rozvoju štatistiky na Slovensku. Náleží mu významné miesto v histórii Slovenskej štatistickej a demografickej spoločnosti. Síce opustil tento svet, ale jeho nezmazateľná stopa v histórii SŠDS zostala a bude pretrvávať. Nielen že stál pri zrode mnohých akcií SŠDS, ale sa ich aj aktívne zúčastňoval. Vždy tam prichádzal s úsmevom a skvelou náladou. Svojím elánom a optimizmom dokázal „nakaziť" všetkých účastníkov konferencie či seminára.

Do práce v SŠDS a v oblasti štatistiky vedel prilákať svojím príkladom a aktívnou prácou aj mnohých mladých kolegov a študentov. Aj ja som mu vďačná, že som po skončení školy mohla ostať pracovať na Katedre štatistiky VŠE v Bratislave. Je to aj jeho zásluha, že dnes som odborníčka na štatistické metódy v SASe a že som dlhé roky aktívnou členkou v SŠDS. Keď mu ťažká choroba obmedzila okruh jeho aktivít, prevzala som vedenie Spoločnosti a pokračujem v jeho práci a aktivitách.

Jozef bol veľký bojovník náročný na seba, ale aj na spolupracovníkov. Jeho odbornosť a ľudské kvality nám budú v SŠDS trvale chýbať. Všetci sme ho poznali ako mimoriadne pracovitého a činorodého človeka so zmyslom pre osobitý humor. Vždy naňho budeme spomínať a bude nám chýbať.

Jozef, česť Tvojej pamiatke!

Iveta Stankovičová
predsedníčka SŠDS

Poznal som Jožka ešte zo študentských čias na Fakulte riadenia VŠE v Bratislave, kde sa sme obaja snažili presadiť v študentskej vedeckej a odbornej činnosti, čo predznamenalo naše neskoršie pracovné záujmy. Neskôr, v sedemdesiatych rokoch, sme spolu bojovali s ruštinou a riešením našich dizertačných tém na Moskovskom inštitúte riadenia, čo sme aj úspešne zvládli. Študovalo tam veľa študentov z Čiech, Moravy a Slovenska, s ktorými nás spojili a až doteraz spájajú priateľstvá. Jožko sa tu mimo náročného štúdia prejavoval aj ako vyspelý šachista, nadšený športovec a turista, ale aj ako výborný kuchár a kamarát, ktorý nikdy nepokazil žiadnu zábavu. To, že vie zvládnuť nielen vedeckú, ale aj tvrdú fyzickú prácu dokázal aj svojou prácou na stavbe Bajkalsko-amurskej magistrály. V osemdesiatych rokoch sme opäť pôsobili ako kolegovia na Fakulte riadenia VŠE, on na Katedre štatistiky a ja na katedre ASR. Naše profesionálne dráhy sa rozišli v deväťdesiatych rokoch, keď on zostal na VŠE a ja som odišiel do praxe, aby sme sa zišli opäť v r. 2008 na Ústave manažmentu STU.

Doc. Ing. Jozef Chajdiak, CSc. bol naším milým kolegom a priateľom počas svojho pracovného života na Ústave manažmentu STU. Bol som ten, ktorý ho

presvedčil prísť medzi nás na tento Ústav. Počas tohto obdobia sa prejavil ako zapálený učiteľ ekonomických predmetov a štatistiky, ktorý vedel upútať študentov, úspešný výskumník a autor desiatok vedeckých článkov, publikácií a učebníc, ktoré aj sám vydával. Popri tom pôsobil ako tajomník Slovenskej štatistickej a demografickej spoločnosti a tiež ako agilný a schopný organizátor vedeckých konferencií a seminárov zameraných na ekonomiku Slovenska a aplikáciu štatistických a demografických metód v riadení podnikov a ekonomiky. Vedel sa pritom obklopiť tímom ľudí, ktorí mu boli podobní. Poznali sme ho ako milého, kompetentného a mimoriadne pracovitého človeka so zmyslom pre osobitý humor, ochotného komukoľvek kedykoľvek pomôcť. Je škoda, že nešťastný úraz a neskôr neľahká choroba mu obmedzili okruh aktivít, ale napriek tomu bol Jozef stále bojovník náročný na seba a vedený snahou zvládať čo najviac z toho, čo zvládal, keď bol v plnej forme. Jeho odbornosť a ľudské kvality nám budú na Ústave manažmentu STU trvale chýbať.

Milý Jožko, lúčim sa s Tebou za kolegov z Ústavu manažmentu a tiež za česko-moravsko-slovenskú študentskú komunitu z Moskvy. Budeme Ťa postrádať a uchováme si Ťa v pamäti z čias Tvojej najlepšej formy. Nech Ti je zem slovenská ľahká.

Marián Zajko
riaditeľ Ústavu manažmentu STU v Bratislave

Pán docent Chajdiak bol jedným z prvých učiteľov, s ktorým som sa po svojom nástupe na Fakultu riadenia VŠE v roku 1981 stretol ako so svojím pedagógom nielen na pôde fakulty, ale aj v neformálnych rozhovoroch o význame štúdia, o živote, ale aj o priateľstve a spolupráci. Pokiaľ viem, rovnakú skúsenosť mali aj ďalší študenti, ktorí si ho ako pedagóga vážili a rešpektovali jeho náročnosť ako snahu odovzdať im maximálne množstvo svojich poznatkov. Verím, že docent Chajdiak ostal v spomienkach svojich študentov ako učiteľ, na ktorého prednášky chodili s dychtivým očakávaním preniknúť do tajov štatistiky a pokiaľ bude študijný program Štatistika naďalej úspešne pripravovať študentov, potiaľ mu budeme aj my všetci vzdávať hold ako jednému z jeho protagonistov.

Vieme, že nikto z nás nepozná deň, ani hodinu konca krivky životnej púte. Zostáva nám urobiť všetko preto, aby sme mali v tej chvíli čisté svedomie a tí, čo po nás zostanú, spomínali na nás len v tom najlepšom. Verím, pán docent, že Ty si to z veľkej časti dokázal. Chcel by som preto v mene vedenia Fakulty hospodárskej informatiky, v mene jej terajších aj bývalých pracovníkov, v mene Tvojich študentov, a v mene svojom vyjadriť presvedčenie, že pre nás všetkých odchádza s docentom Chajdiakom múdrosť a svojský prístup k riešeniu problémov.

Okrem toho, že sa s docentom Chajdiakom lúčim ako predstaviteľ inštitúcie, na ktorej dlhodobo v rokoch 1975 až 2006 pôsobil, chcel by som sa ním rozlúčiť aj za skupinu priateľov, s ktorými v dobrej atmosfére často rozoberal základné problémy ľudstva, nosné problémy štatistiky, ale aj politické problémy a názory na kvalitu vína a dobrého jedla. Lúčime sa s kolegom, na ktorého určite nezabudneme, nezabudneme na jeho „El pueblo, unido, jama sera vencido“. Dnešným dňom sa síce končí jedna životná krivka, ale v našich srdciach a mysliach ostanú výsledky jej riešenia ako stále živý odkaz a nasledovaniahodný príklad.

Česť Tvojej pamiatke!

Ivan Brezina
dekan Fakulty hospodárskej informatiky EU v Bratislave

Jozefa (spolu s Jankom Luhom) som spoznal ako „mladé ucho“ na jednej z demografických konferencií. Stačilo mi pár okamihov, aby som skonštatoval: “*Tak s týmito chlapmi bude sranda...“* A bola. Páčilo sa mi, že Jožo bol vždy „v stave“ (ako to on rád používal) akceptovať, prijať, zmeniť názor, vypočuť si iného. Nikdy, ale skutočne nikdy sa neurazil, aj keď mal niekto iný názor alebo mu povedal niečo kritické. Nikdy som ho nepočul zvýšiť hlas. „Nedotklivosť“ je jedna z najvzácnejších ľudských cností a Jožo bol jeden z mála ľudí, ktorý ňou oplýval.

Aj keď som už skonštatoval, že Jožo bol stelesnením dobrej nálady a humoru, dokázal (aj) vedenie spoločnosti robiť s ľahkosťou a nonšalantnosťou, a týkalo sa to tiež organizovania konferencií. Čo mi však utkvelo a bude tkvieť v pamäti asi najviac, je jeho neutíchajúca energia aj v dobe, kedy to už po zdravotnej stránke naozaj nemal ľahké a úprimne, asi iba málokto z nás by v takej situácii, napríklad vôbec prišiel na zasadnutie výboru Spoločnosti. Na to si spomeniem, keď príde nejaká ťažká chvíľa, spomeniem si, že Jožo by tú paličku z kúta opäť zobral a prišiel tam kam treba...

Branislav Bleha
podpredseda SŠDS pre demografiu

Když jsem se dozvěděla velmi smutnou zprávu o úmrtí Jozefa Chajdiaka, velmi mne to zasáhlo. Jozef patřil bezesporu spolu s Jankom Luhom k nezapomenutelným osobnostem Slovenské statistické a demografické společnosti. Opustil svoji milovanou statistickou partu v relativně nízkém věku, což je o to smutnější. Rozhodně nelze zapomenout na jeho milou, vstřícnou a optimistickou povahu. Když jsem se před mnoha lety poprvé účastnila konference (Fernstat či Výpočtová štatistika), měla jsem tu čest se s ním a jeho kolegou Jankom poprvé setkat. Ohromila mě Jozefova vstřícnost, obrovská

ochota a komunikativnost a nezapomenutelný smysl pro humor. Od té doby jsem si konference pořádané Slovenskou statistickou a demografickou společností bez jeho účasti ani neuměla představit. Byl zárukou nejenom dobré zábavy, ale také odborného přínosu. Vždy se snažil jednoduše vysvětlit složitosti statistiky a dařilo se mu to. I když byl v poslední době již nemocný, tak bylo vidět, že v něm stále dřímá mladý kluk, který se nebrání žádné legraci, a všichni jsme ho měli rádi. Do poslední chvíle žil pro svoji práci, kterou bezesporu ovládal a miloval. Pro mne byl a zůstane Jozef nezapomenutelnou osobností slovenské statistiky. Bude mi na akcích Slovenské statistické a demografické společnosti výrazně chybět.

Jitka Langhamrová
Fakulta informatiky a štatistiky VŠE v Prahe
predsedníčka Českej demografickej spoločnosti

Velmi mě zasáhla zpráva o úmrtí Jože Chajdiaka. Poznala jsem ho na začátku svého profesního působení v oblasti statistiky a s jeho osobností mám spojenu celou řadu různých aktivit. Od společné přípravy výuky výpočetní statistiky na Vysoké škole ekonomické v Bratislavě a Vysoké škole ekonomické v Praze, při níž jsem Jožu poznala, přes statistické konference konané na Slovensku, například tzv. semináře Výpočtová štatistika, až po časopis Informácie, později Forum Statisticum Slovacum.

Protože v Čechách v mých mladých letech neexistovala statistická společnost, stala jsem se členkou Slovenské demografické a statistické společnosti, později existující pod názvem Slovenská štatistická a demografická spoločnosť. I v ní Jožo dlouhá léta zastával důležité funkce. Spolu s Jankem Luhou podporovali založení České statistické společnosti v roce 1990.

Jožo byl autorem mnoha knih, inspirativní pro výuku byly zejména knihy o statistice v Excelu. Významně přispěl k vytvoření podmínek pro co nejširší předávání zkušeností mezi statistiky, a to nejen na Slovensku, ale i v Čechách a dalších sousedních zemích. Navíc stále usměvavý, přátelský a humorný. Takový byl a stále je v mých vzpomínkách Jožo Chajdiak.

Hana Řezanková
Fakulta informatiky a štatistiky VŠE v Prahe

Jozefa som spoznal ako začínajúci asistent na Katedre štatistiky Vysokej školy ekonomickej v Bratislave po jeho návrate z vedeckej ašpirantúry na moskovskej univerzite. Od samého začiatku bol pre mňa odbornou autoritou a imponoval mi jeho inovatívny prístup k výučbe nie veľmi obľúbenej štatistiky medzi študentmi, hlavne vťahovaním prvkov výpočtovej techniky a snahou čo najviac pracovať s údajmi z reálnej praxe. Aj keď sa neskôr naše asistentské cesty rozišli, vedeli sme o sebe a pravidelne sme sa stretávali na rôznych akciách Slovenskej

štatistickej a demografickej spoločnosti, ktorých bol dlhé roky nadšeným organizátorom. Blízko k sebe sme mali aj ľudsky. Naše manželky boli spolužiačky, takže napríklad pri stretnutiach na pamätných fakultných plesoch bolo aj vďaka Jozefovi o zábavu vždy postarané.

Odchodom Jozefa do večnosti došlo k veľkej strate pre slovenskú štatistiku a demografiu, ale taký je život. Ja osobne si na neho vždy spomeniem s veľkou úctou a poklonou za jeho nesmiernu pracovitosť.

Mikuláš Cár
Národná banka Slovenska
s manželkou Blankou

Prvýkrát som meno Jozef Chajdiak počula ako študentka Vysokej školy ekonomickej v druhej polovici osemdesiatych rokov. Štatistiku nám neprednášal ani nemal s nami cvičenia, tak bolo v tom čase nemožné posúdiť, či chýry o jeho prísnosti, ktoré kolovali po chodbách školy boli pravdivé. No a pred cca 22 rokmi som ho spoznala osobne. Ako veľkého odborníka, vôbec nie prísneho, ale milého a priateľského človeka. Neboli to iba akcie, ktoré organizoval spolu s Jankom Luhom, ktoré nás spájali. Okrem viacerých kníh Štatistika v Exceli (s rôznymi obmenami v názve) písal aj publikácie o Finančnej analýze. K niektorým sme mu vo firme pripravovali podkladové údaje, neraz sme debatovali o konštrukcii pomerových finančných ukazovateľov – najmä ak sme na ňu nemali rovnaký názor. Išlo však o konštruktívny dialóg a verím, že nás obidvoch odborne obohacoval a posúval. Rozpísanú knihu žiaľ už nestihol dopísať a zostane mi síce pre ňu prázdne miesto na poličke, ale v mojom srdci spomienka na neho bude navždy zachovaná.

Jana Marková
hlavná analytička v CRIF – Slovak Credit Bureau, s. r. o.

Pre mňa sa názov našej spoločnosti stále personifikuje do dvoch osobností slovenskej štatistiky – Janka Luhu a Jožo Chajdiaka. Obaja od roku 1990 pôsobili po dlhé roky ako funkcionári výboru SŠDS. Boli iniciátormi a neúnavnými organizátormi viacerých pravidelných podujatí, ktoré prežili až do dnešných dní. Stáli pri vzniku vedeckého časopisu Forum Statisticum Slovacum, ktorý aj redigovali a často i technicky pripravovali do tlače. Vo svojej práci v rámci spoločnosti sa snažili aktivizovať tiež mladších kolegov – štatistikov a demografov a pripravovať svojich pokračovateľov v organizačných štruktúrach SŠDS. To, že či rovnako obetavých, nadšených, kreatívnych a erudovaných, ukáže až budúcnosť. Som názoru, že práve zásluhou Janka a Jozefa môžeme s hrdosťou hovoriť

o úspešnej a bohatej histórii SŠDS, o jej veľmi dobrej kondícii v súčasnosti a snáď o ďalšom pozitívnom rozvoji v budúcnosti.

Necelý rok po odchode Janka Luhu sme sa v októbri tohto roku navždy rozlúčili aj s Jozefom. Tradične sa hovorí o odchode do večnosti. Pri týchto slovách sa mnohí z nás zahľadia do neba a predstavujú si večnosť niekde ďaleko, mimo priestor ľudských pohľadov. Málokto si uvedomuje, že to naše, ľudské nekonečno je v nás, v našich srdciach, spomienkach a príbehoch.

Na Jozefom parte bolo – okrem iného – napísané: *„Pracoval vždy do úmoru, kľudu si nedoprial. Srdce jeho zlaté bolo, každému len blaho prial.“*

V tomto príspevku si máme pripomenúť najmä Jozefa. Ale pripomínať si Jozefa bez Janka nie je pre mňa veľmi predstaviteľné. Preto aj záver rozšírim zo spomienky, ktorú som pred rokom napísal v prípade Janka Luhu: *Jozef a Janko, prišli sme o povesť, o peniaze a možno aj o zdravie. Ale bolo to krásne a bola to veľká sranda.* Ďakujem Vám obom za možnosť byť pri tom.

Vladimír Úradníček
podpredseda SŠDS pre akademickú štatistiku

Moje prvé stretnutie so Slovenskou štatistickou a demografickou spoločnosťou pred viac ako dvadsiatimi rokmi sa viaže s menami Jozef Chajdiak a Ján Luha. Bol som vtedy čerstvým predsedom Štatistického úradu SR a táto nerozlučná dvojica prišla za mnou diskutovať o možnostiach pokračovania prípadne rozšírenia spolupráce Spoločnosti s novým vedením úradu. Rýchlo sme sa dohodli a po krátkej dobe som sa stal aj priamou súčasťou vedenia Spoločnosti. Bol to práve Jozef Chajdiak, v tom čase vedecký tajomník Spoločnosti, ktorý ma dokázal získať pre spoluprácu. Teším sa, že som jeho ponuku prijal a práve naša tesná vzájomná spolupráca mi pomáhala. Mal som možnosť spolupracovať s Jozefom Chajdiakom, časť z tých úctyhodných 25 rokov, ktoré bol vedeckým tajomníkom Spoločnosti, a môžem zodpovedne povedať, že významne prispel k rozvoju jej činnosti.

Nemal som možnosť preniknúť do všetkých odborných oblastí, v ktorých sa Jozef pohyboval, ale vysoko som si vážil jeho nasadenie a angažovanosť pri príprave odborných podujatí Spoločnosti. Bol som priamo pri tom, keď sa v jeho hlave zrodil nápad pozvať na pôdu Spoločnosti prognostické tímy, aby pravidelne prezentovali svoje predikcie vývoja ekonomiky. Tak sa pred dvadsiatimi rokmi zrodila konferencia Pohľady na ekonomiku Slovenska. Jozef bol dušou tohto podujatia, komunikoval s prednášateľmi, generoval nápady, ako spraviť podujatie príťažlivejším. To je len jeden z viacerých príkladov, lebo niektoré podujatia, ktoré Jozef zakladal, už vtedy bežali a iné vznikli neskôr.

Jozef Chajdiak síce nestál pri vzniku našej Spoločnosti, ale v jej strednom veku bol jedným z tých, ktorí ju formovali do dnešnej podoby. Zaslúži si našu vďaku a trvalú spomienku.

Peter Mach
podpredseda SŠDS pre medzinárodné vzťahy

Doc. Ing. Jozefa Chajdiaka, CSc. som prvýkrát stretol v marci 1990, keď som po rozhovore s bývalým spolupracovníkom a priateľom z Ústavu teórie merania SAV, Jankom Luhom, rozšíril rady členov novo premenovanej Slovenskej štatistickej a demografickej spoločnosti (ŠSDS) o skupinu matematických štatistikov. Jozef bol vždy vedúcou osobnosťou SŠDS. Spoločnosť bola jeho srdcovou záležitosťou, aj akousi príležitosťou pre realizáciu jeho predstáv, vízií šírenia a organizácie štatistiky na Slovensku. Od Jozefa som pochopil, že štatistika bola preňho predovšetkým nástrojom na podporu rozhodovania v ekonómii, demografii, ale rovnako aj vo všetkých spoločenských aj prírodných vedách, v medicíne, farmácii, ...

Jozef mal svoju jasnú predstavu o postavení, členení a obsahu samostatného študijného odboru Štatistika, rozdielneho od súčasných študijných odborov Ekonómia a manažment alebo Matematika. Absolvoval som s ním veľa rozhovorov so štatistikmi z rôznych oblastí. Žiaľ tento smer jeho úsilia už nestihol dotiahnuť do úspešného konca. Možno, že aj pre jeho zhoršujúci sa zdravotný stav. Pritom bol Jozef bytostne presvedčený, že Štatistika si miesto medzi študijnými odbormi plným právom zasluhuje.

Jozef bol činorodý, aktívny a veľmi schopný organizátor vedeckých aj odborných akcií, seminárov, zameraných na ekonomiku (hlavne Slovenska), na moderné aplikácie štatistických a demografických metód v riadení ekonomiky a podnikov. Akýkoľvek problém z tejto oblasti by som šiel pokonzultovať práve s ním. Jeho knižky, ktoré vydával vo „svojom“ vydavateľstve STATIS odporúčam každému, kto chce „pričuchnúť“ k štatistike a riešiť základné, ale aj pokročilé štatistické problémy. S úsmevom mi hovoril, že keď sa pokúšal získať informácie o možnosti dosiahnutia titulu DrSc., nazvali jeho knižky samizdatmi.

Jozef bol zapálený učiteľ štatistiky. Nie tej matematickej štatistiky, ale štatistiky aplikovanej, najmä v ekonómii. Bol predstaviteľom, akýmsi novátorom, zavádzania modernej výpočtovej techniky do výučby aj do praxe, a tiež pri riešení štatistických úloh a ich aplikácií. Pritom túto výpočtovú techniku aj výborne ovládal. Bol veľmi kritický ku svojej práci, ale aj k práci svojich kolegov. Mal zmysel pre „osobitný“ humor, čo mi bolo veľmi blízke. Jožko, budeš nám veľmi chýbať. Česť Tvojej pamiatke.

Gejza Wimmer
Matematický ústav SAV